RIKSKRIMINALEN
RKP-A

Avsnitt	Löpande nr
DA	14244-9-A

Clu
Kom.
DH15860
H15027
MFL

Protokoll fört vid förhör med **MARMSTEDT, BIRGITTA "Gio Petré" f.** [redacted].
Förhöret hållet tisdagen den 6 september 1994 med början kl. 0930 på Sölje Herrgård, Glava.
Förhörsledare: Krinsp Alf Andersson
Förhörsvittne: Krinsp Per Hejdebäck

Marmstedt kommer här nedan att kallas för Gio.

Marmstedt är tidigare hörd den 5 augusti 1987 och hon känner till att även detta förhör ingår i förundersökningen av mordet på statsminister Olof Palme.

Gio underrättas om att hon ska höras fortsättningsvis för att få fram förtydliganden om vissa omständigheter kring henne och Alf Enerströms förehavanden vid tiden för mordet på Olof Palme samt att hon även ska höras om några nya tillkomna omständigheter och personer.

Inledningsvis berättar Gio, att hon drabbades av en tragedi 1969 när hennes villa brann ner i Sollentuna och att två av hennes barn omkom i branden. År 1971 kom i kontakt med Alf Enerström i samband med att han detta år förlorade två av sina barn i samband med en flygolycka utanför Sigtuna. För att få lite klarhet i hur Alf Enerström fungerar, vill Gio berätta om vad hon känner till om flygolyckan där Enerströms barn omkom. Enerström och hans dåvarande hustru hade vid tillfället vistats på olika adresser. Enerström hade bett dåvarande hustrun att komma till trakten av Sigtuna för att hämta barnen. Hustrun hade vägrat detta med påföljd att Enerström tagit med barnen i flygplanet. Det var ett s.k. sjöflygplan som strax efter starten fått motorhaveri och störtat. Barnen följde med flygplanet ner i djupet och drunknade, medan Enerström kunde ta sig ur och rädda sig själv. Enerström kom efter katastrofen att beskylla sin hustru för att förorsakat barnens död. Enerström förklarade sig själv helt oskyldig till katastrofen och menade att dåvarande hustrun var ansvarig. Enerström var ej mottaglig för argument om att f.d. hustrun ej kunde lastas för olyckan.

9/9-94 Hd

Gio vill med detta framhålla att Enerström sedermera undantagslöst beskyllt andra för att vara orsak till alla händelser av negativ art. Gio exemplifierar vidare med att Enerström [redacted] kontakt med sociala myndigheterna.

I övrigt uppger Gio att de barn som Enerström har i tidigare äktenskap sedan många [redacted] men har icke fått respons för sin uppfattning.

Enerström beskyller Gio för att vara den person som förorsakat att barnen flyttat hemifrån. Gio själv uppger att hon har en alldeles utomordentlig god kontakt med barnen.

Gio lämnar flera skildringar om svårigheterna att sammanleva med Enerström, men vill icke att detta skall protokolleras.

När Gio sammanträffade med Enerström 1971 var han ej politiskt aktiv. Gio hade ej heller personligen några politiska ambitioner. Gio kan inte säga vilket år Enerström började att intressera sig för politik, men hon vet att 1973, i samband med beredandet och införandet av den nya abortlagen, var Enerström aktiv inom socialdemokratiska partiet. Gio följde med Enerström vid hans sida och i samband med möten och anföranden från Enerström framträdde Gio och deklamerade dikter och agerade dragplåster för Enerström. Gio var vid denna tid en välkänd och populär filmskådespelerska. Gio uppger att Enerström vid denna tid hade en stark karisma och visade stor intelligens och möjligen besatt förmåga att bekläda en hög politisk post och möjligen fungera som statsminister.

Gio fick stort förtroende för Enerström. Gio hade tidigare varit gift med filmproducenten Lorentz Marmstedt, som avled innan hon kom att sammanleva med Enerström. Marmstedt hade gett Gio ett företag, Flora Film AB, som innehöll en nätt förmögenhet. När sedan Gio började sammanleva med Enerström överlät hon till Enerström att sköta deras gemensamma ekonomi. Gio litade fullt ut på Enerström och var i god tro att han skulle förvalta hennes kapital på ett gott sätt. Efter hand märkte Gio att pengarna vid Flora Film AB sinade för att slutligen totalt försvinna. När sedan konkursen i Flora Film AB var ett faktum, svarade Enerström på frågor, att Gio skulle hålla käften och inte lägga sig i vad han gjorde.

Enerström kom att bli fullständigt upptagen av sitt politiska engagemang och hans lärarverksamhet blev fullständigt förödd av Enerströms egna göranden och låtanden. Enerström skrev debattartiklar, böcker och pamfletter som han spred. Enerström undertecknade det allra mesta med sitt eget och Gio´s namn. Gio fick närmast alltid läsa Enerströms alster och hon uppger att hon vid mångfald tillfällen gjort invändningar mot innehållet som hon tyckte innehöll för starka ord. Enerström tog dock ingen notis om Gios invändningar. Gio uppger att det var meningslöst för henne att agitera emot Enerström och undanbe sig underteckna Enerströms alster, enär hon var totalt dominerad av honom. Gio har dock sedan några år tillbaka fått gehör för att hon ej velat stå med sitt namn i vad Enerström skrivit. Gio säger, att hon aldrig skrivit något själv som har publicerats. Vid fråga huruvida Gio har skrivit förordet till boken "Vi fällde regeringen, del II", som utgavs 1983, uppger Gio att hon inte skrivit någonting i denna bok. Allt har skrivits av Enerström, även förordet som är signerat Gio Petré.

För att ytterligare belysa hur liten insyn hon har i Enerströms verksamhet, uppger hon att hon icke har tillträde till det rum som Enerström har som kontor i Sölje Herrgård. Vidare berättar Gio, att varken hon eller barnen har nyckel till familjens lägenhet på [redacted] i Stockholm. Familjen är helt beroende av att Enerström öppnar dörren för dem och Gio uppger att hon och barnen vid åtskilliga tillfällen fått suttit ute i trappen och väntat på att Enerström ska komma hem och öppna för dem.

Gio uppger vidare att det som begränsat hennes kunskap om Enerströms verksamhet till mycket stor del består i att hon under åren varit bosatt uppe på Sölje Herrgård och att Enerström till allra största delen bosatt och uppehållit sig i lägenheten i Stockholm.

Gio vet att Enerström i Stockholm till och från fick besök av olika personer. Gio minns bl.a en utlänning, sannolikt från Öststaterna. Gio vet inget närmare

P.
D 6770

P.
D 7570
DA 14236
DA 14272
DA 14273

och kommer inte ihåg mer än att denne man var mycket finklädd. Vidare minns hon att vid tiden för mordet kom en ung man som kallade sig Rikard, men i verkligheten detta David Fredin. Denne David Fredin var mycket intresserad av Enerströms politiska budskap. Gio känner till att David Fredin förklädde sig med peruk. Gio uppger vidare att hon känner till att Enerström vid ett tillfälle fick besök av en man som heter [redacted], som Gio uppfattar vara en skum person. Denne [redacted] har också besökt Enerström uppe i Sölje. Gio har inte fått något grepp om vem denne [redacted] är för person. Vidare minns Gio att Enerström vid något tillfälle fick besök av en kortväxt direktör med glasögon. Gio har en känsla för att denna direktör inte hade något ärende vad gällde Palme, men är osäker om detta. Gio säger, att hon inte känner till var de olika besökarna haft för egentliga ärenden till Enerström, då hon inte närvarit vid samtalen.

Gio underrättas att det framgår av boken "Vid fällde regeringen, del II", att Enerström och Petré fått besök av personer som kunde tänka sig bruka våld för att få bort Palme från makten. Gio uppger att hon inte känner till vilka personer Enerström åsyftar med denna uppgift och uppger i övrigt att hon inte heller känner till vilka personer som åsyftas som besökt Enerström 1985 och vid detta tillfälle framfört att de kunde använda våld för att få bort Palme.

Gio tillfrågas om uppgifterna från Enerström, att han vid något tillfälle blivit beskjuten utanför sin bostad på Norr Mälarstrand och att Enerström ponerat att Olof Palme låg bakom detta mordförsök. Gio uppger att hon känner till denna Enerströms utsaga, men att hon är tveksam till sanningshalten i denna påstådda beskjutning. Vidare tillfrågas Gio om Enerströms påståenden om att Gio blivit utsatt för mordförsök genom att en bilist försökt tränga henne av vägen i Värmland. Gio säger att denna uppgift får stå för Enerströms räkning. Gio uppger att den händelse som Enerström pratar om, rör en trafikincident som uppstått under körning där en medtrafikant framfört sitt fordon på så vårdslöst sätt att det varit nära att förorsaka en trafikolycka. Enerström har förvrängt det hela till att det var ett mordförsök som var arrangerat av Olof Palme.

På fråga hur Gio uppfattar hur Enerströms politiska engagemang uppstått, uppger hon på frågor, att en av de större inledande politiska frågorna var den fria aborten 1973, då Enerström framträdde som abortmotståndare i strid mot den socialdemokratiska partilinjen. Bråket kring abortlagstiftningen och Enerström kom att fjärma Enerström från makteliten inom socialdemokratin. Enerström har i vart fall sedan 1973 varit i en ständig opinion mot partiledningen och Enerström anser sig genom åren att endast han personligen kan rädda Sverige. Enerström har också för sig att han ensam och personligen styr Sverige. På frågor runt detta uppger Gio, att hon upplever Enerström som vara

störd och egendomlig i sin uppfattning av sin egen personlighet. Gio anser också att detta ger svar på frågorna om att Enerström till olika personer föresvävat att det skulle kunna få politiska poster genom kommande regering som skulle ledas av Enerström. Enerström upplever sig själv som opinionsbildare och makthavare, oaktat han måste anses sakna totalt inflytande i det politiska livet. Gio uppger sig icke vara förvånad om olika personer tagit den agiterande Enerström på allvar när han talat politik.

Mordveckan - mordkvällen

Gio underrättas att de uppgifter som föreligger i utredningen är att Enerström och Gio begav sig till Stockholm onsdagen den 26 februari 1986, oaktat att de planerat att resa till deras fritidshus i Sörsjön, Kopparbergs län. Gio vill nu åter förklara och redogöra för detta. Gio uppger, att barnen som då hade sportlov, önskade att åka till fritidshuset i Dalarna. Gio uppger att huset inte besökts på länge och har varit i dåligt skick och utkylt. Gio var av uppfattningen att barnen mycket väl kunde åka skidor och tillbringa sitt sportlov hemma i Sölje. Alf Enerström samtyckte till detta och detta samtycke bestod i att Enerström vid varje tillfälle barnen hade lov, tvingade Gio att följa med till Stockholm för att där utföra administrativt arbete inom opinionspartiet som Enerström driver. Gio minns att det var gråt och tandagnisslan och att de därför måste förklara för barnen och den flicka som tillfälligt vistades på Sölje, [redacted], fick ge nödlögnen att de måste åka till Stockholm för att träffa viktiga personer. Den verkliga orsaken var att Gio och Enerström skulle reda upp mängder av handlingar som låg osorterade. Gio fick bokföra och katalogisera personer som hade skickat pengar till Enerströms kampanj mot Olof Palme.

Gio minns att fredagen den 28 februari hade hon arbetat hela dagen med detta och klarat av cirka 200 bidragsgivare. Gio minns också att de med skyndsamhet fick bege sig ut på stan strax före stängningsdags, dvs vid 18-tiden, för att de skulle inhandla presenter till sin [redacted], och tidigare namngivna [redacted] som hade namnsdag den 28 februari, dvs samma dag. De köpte ett par guldhjärtan i en guldbutik på Sveavägen. Att inköpet skedde på Sveavägen hade sin grund i att de stannade till på vägen mot restaurang Klas på Hörnet, som ligger på Surbrunnsgatan, där de tänkte äta sin kvällsmat. Gio uppger att de vid ett antal tillfällen brukat äta middag på denna restaurang som var trevlig inredd i 1700-tals miljö. Gio uppger att hon inte har något särskilt minne av hur långt besöket var på restaurangen, och ej heller har hon något särskilt minne av hemresan, men vet att de senare under kvällen uppehöll sig i bostaden där de tittade på TV, eventuellt lyssnade på radio tills de gick och lade sig vid 22 eller 22.30-tiden. Gio har inget minne, och tror ej heller att det

förekom något telefonsamtal efter hemkomsten från restaurangen. Gio tillfrågas om de möjligen färdats hem till bostaden via Sveavägen och därvid kommit att passera vid Grand och då möjligen även stannat till för att titta på vilka filmer som visades där. Gio avvisar detta resonemang som är helt felaktigt, enär hon i så fall absolut skulle minnas en sådan sak. Hon skulle också minnas om man hade färdats Sveavägen, bara någon timme innan Palme mördades på nämnda gata. Gio underrättas om att Enerström tidigare på dagen besökt Dahlins affär, som ligger mittemot Grand och då blivit rekommenderad att se filmen Mozart som visades på biografen som ligger rakt över gatan från Dahlins räknat. Gio uppger att hon inte alls har någon kännedom om detta vid tiden för besöket på restaurangen eller därefter. Gio är helt av uppfattningen att denna uppgift har Enerström kommit med flera år efter att mordet skedde. Gio tror inte att det har någon verklig realitet.

Gio uppger vidare att hon inte vet någonting om att Enerström ringt till bion och gjort förfrågningar om filmen Mozart, eller på annat sätt dryftat ett biobesök. Gio är bestämd i denna sin uppfattning, då hon var ivrig att få åka hem till Sölje för att där sammanträffa med sin [redacted] och överlämna de inköpta presenterna på just [redacted] Gio uppger, att om Enerström skulle kommit med förslag om ett biobesök, hade Gio gett blankt avslag och vägrat gå på bio. Gio uppger att Enerström sagt att han har restaurangnotan från Klas På Hörnet kvar i sin besittning. Enerström uttrycket sig så att han har notan "i bakfickan".

Gio berättar vidare att Enerström alltid vill titta på nyhetsprogrammen på TV under kvällen och att han även gjorde detta den aktuella fredagskvällen och att hon då var trött och inte ville åka hem till Värmland med påföljd att de blev kvar i Stockholm den kväll Palme mördades. Hon vet att sedan ringde [redacted] tidigt på morgonen den 1 mars och berättade nyheten om mordet på Olof Palme. Enerström hade då varit lika chockerad som folk i allmänhet över mordet, och hans första kommentar var att det sannolikt var en sympatisör i hans parti som förövat mordet. Enerström hade icke uttryckt misstankar åt något visst håll, utan endast ponerat att hans avslöjanden i skrifter om Palme utlöst mordet.

Pc DA 14669

Vid genomgång av dessa uppgifter, uppger Gio att de färdades till och från restaurangen i en blå Volkswagenbuss med takräcke.

B

Opinionspartiet - ekonomi

Gio uppger att det var väldigt många personer som skickade bidrag till Enerströms kampanj mot Palme. Beloppen rörde sig vanligtvis från några tior

till några hundralappar. Enerström ville att alla bidragsgivare skulle katalogiseras och registreras som medlemmar i partiet. Gio visar med händerna att medlemsförteckningen ryms i en kortlåda som är 25 - 30 cm lång. Enerströms uppgifter om att medlemsantalet rör sig om 55.000 personer, är mycket starkt överdrivna. Gio har inte någon uppfattning om hur många som kan betraktas som medlemmar eller sympatisörer, men är av uppfattningen att det är ett betydligt mindre antal än vad Enerström gör gällande. Gio är alldeles klar över att de bidrag som kom via postgiro från enskilda personer, inte på något sätt kunde finansiera de annonskampanjer som Enerström bedrev mot Palme.

På fråga vilka som sponsrade Enerström, uppger Gio, att hon icke känner till det, då detta var en stor hemlighet. Gio är dock övertygad om att sponsorerna var, som hon säger, höga borgare och finansmän som ville fördriva socialdemokraterna från makten.

Po
DA 14669

På frågor runt [redacted] och [redacted] resor och insamling av pengar till Enerström, uppger Gio, att [redacted] är en stor beundrare av Enerströms politiska verksamhet. Gio känner inte till några belopp eller insamlingar från de nämnda damerna.

Nuläget

Po
G 14615
MFL

Gio uppger att Enerström numera lider av förföljelsemani. Han tror sig ständigt vara förföljd av poliser och politiska meningsmotståndare. Han brukar dock säga, att han har polismästare Hjälmrot på sin sida. Gio berättar att Enerström på grund av sin sjukliga misstänksamhet börjat förflytta sig med företagande av genom att snedda genom kvarter och hus för att skaka av sig eventuella förföljare samt köra långa omvägar till det mål han ämnar besöka. Gio uppger att Enerström är synnerligen svår att sammanleva med.

Po
D 10071
D 10766
HE 12437
HE 14835
HE 15241

Under senare tid har Enerström även haft en del umgänge med den kände rasisten [redacted], som ställer sig bakom den franske revolutionisten Fergusons idéer om att det tyska utrotningen aldrig förekommit. Enerström börjar även att, liksom [redacted] förkunna att judarna styr Sverige i form av att de äger de flesta tidningar och nästan alla anställda inom radio och TV är av judisk börd.

Sammantaget uppger Gio att hon i många stycken är okunnig om Enerströms förehavanden och uttalanden på grund av att hon är utomordentligt uttröttad på hans politiska ältande. Gio uppger att hon sedan många år icke fäst sig vid vad

Enerström sagt och påstått och därför har det allra mesta fallit ur hennes minne.

I övrigt förhörs Gio om sin kännedom i ett par andra spaningsuppslag som redovisat särskilt i hennes namn, Gio Petré.

Förhörsanteckningarna har relaterats efter hand för Gio som icke vill gå igenom det hela, utan hon godtar det som först till protokollet.

Sölje som ovan

Alf Andersson, krinsp

940908/GT